

Nekaj besed o plesni skupini v osnovni šoli Preserje

Zaradi velikega zanimanja za sodobni ples je pred osmimi leti tudi na naši šoli začela delovati plesna skupina pod vodstvom Romane Bassin. Skupina je plesala na popularno glasbo tega časa. Zgledovali smo se po TV revijskih skupinah. Pomembna je bila predvsem glasba, šele nato plesni gib. Dekleta (celo enega fanta so imele v skupini!) so nastopali ob različnih praznikih v šoli in krajevni skupnosti. Sčasoma se je način dela plesne skupine spremenil. Ure so pričenjale z vajami za izraznost giba, z ustvarjalnimi igrami. Pred petimi leti je skupina prvič upala nastopiti na reviji plesnih skupin občine Vič. Nastop je uspel in od takrat naprej sodelujemo na vseh občinskih srečanjih. V tem letu so dekleta dobila prve nove plesne drese, iz ene skupine sta nastali dve. Nastop je bilo vedno več.

Naše vaje imajo danes drugačno vsebino. Poleg pridobivanja plesne tehnike se učimo osnove jazz baleta, afro jazz, ukvarjamo se z izraznim plesom. Glasba ni več samo trenutno popularna glasba, ampak tudi klasična v moderni priredbi, pa pravi jazz in izvirna črna glasba. Tudi koreografijo naredimo skupaj z našo mentorico. Nastopamo na

vseh prireditvah v šoli in krajevni skupnosti in vsako leto na občinskem srečanju plesnih skupin. Na zadnjem srečanju smo prvič nastopile z izraznim plesom. Imenovali smo ga »Življenje«. Sodeč po kritikah smo ga dobro predstavile.

Naš prvi letošnji nastop je bil ob 29. novembru – dnevu republike. Pripravili smo ples z naslovom »Prijateljstvo« na Mozartovo glasbo.

Že nekaj let nas tare skrb za oblačila, v katerih nastopamo. Stari plesni dresi so dotrajani. Šola nam je sicer obljubila nakup novih, vendar denarja za nakup žal ni. Za lanski nastop ob krajevnem prazniku so nam oblačila sešile mame. Problem nakupa plesnih dresov pa je sedaj rešen. V organizaciji Rožce Rogelj je v novembru stekla akcija nabiranja prostovoljnih prispevkov pri obrtnikih krajevnih skupnosti Podpeč – Preserje. Akcija je uspela.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem obrtnikom in drugim, ki so s svojimi prispevki omogočili, da bomo že ob novem letu nastopale v novih plesnih dresih.

Članica plesne skupine
OŠ Krimski odred Preserje
KLAVDIJA URŠIČ

Pridni zbiralci papirja

V jesenski zbiralni akciji starega papirja so učenci osnovne šole I. bataljona Dolomitskega odreda iz Horjula zbrali kar štiri tone papirja. Na ta način so prispevali k ohranitvi gozda, razen tega pa so si prislužili nekaj denarja za zaključno ekskurzijo ob koncu šolskega leta.

FRANC BRUS

Urice izletnikom se iztekajo

Topli sončni žarki, ki so jih izletniki s pridom izkoriščali tja do pozne jeseni, se neusmiljeno iztekajo, in navdušeni ljubitelji narave in zanimivih krajev bodo morali na novo priložnost najbrž počakati vse do pomladi. Tako sta tudi tili dve mladi Polhograjski, Urška in Kati, s svojim pasjim družabnikom ujeli poslednje letošnje žarke prav pred novo polhograjsko atrakcijo – glorieta, in videti je bilo, da so bili vsi trije kar zadovoljni.

Foto: Branko Vrhovec

Strokovna ekskurzija v Tomos

Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občin Ljubljana Vič-Rudnik in Šiška, sta 14. novembra organizirala za člane občinskih SPV in mentorje prometne vzgoje na šolah strokovno ekskurzijo v tovarno Tomos v Kopru. Poleg ogleda proizvodnje koles z mo-

torjem in izvenkrmnih motorjev, so se udeleženci ekskurzije pogovarjali s člani AMD Koper, izmenjali izkušnje pri delu s področja prometne varnosti in se seznanili z delom društva. Prevoz je omogočil Kompas Hertz rent a car iz Ljubljane.

FRANC BRUS

Naš kulturni dan

Z velikim zanimanjem smo brali knjigo Skrinja iz babičine bale. Pisateljica Berta Golob v njej opisuje stare kmečke običaje in navade. Tovašičo Berto Golob smo povabili na naš kulturni dan. Po programu smo jo zasuli z vprašanji.

Pisateljica je nanje odgovarjala zelo lepo. Pri marsikaterem odgovoru smo se tudi pošteno nasmejali in veliko naučili. Pripovedovala nam je tudi o svojem delu in življenju. Bila je kmečki otrok. Morala je trdo delati v hiši in na polju. Ko je bila stara šest let, ji je umrla mama.

Nadležna fotografija

Turistični dom v Polhovem Gradcu in njegova neposredna okolica, sta že nekaj časa mik za številne izletnike in turiste, ki se mudijo v tem kraju. Žal pa ju nekoliko kazi tale stari, do kraja dotrajani kozolec, ki sameva le kakih sto metrov proč. Prava škoda, da se lastniku ne da zavhati rokavov in ga popraviti, saj bi bila tako okolica nedvomno estetsko še vabljivejša.

Foto: Branko Vrhovec

Vedno je imela rada vaške posebneže. Veliko nam je povedala o kovaču. Tega je šla vprašati, če bi konja podkopal s kufrasto podkvižo. Podrobno nam je opisala tudi bečrača Lovra.

Aleš Dragar, 4. razred,
Zavod za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani

V spomin

Pred kratkim nas je za vedno zapustila naša članica društva upokojencev iz Velikih Lašč, trgovka Fanika Šteblajeva.

Ne moremo verjeti kruti usodi, da je tako nepričakovano in resnično odšla – za vedno polna upov, načrtov in pričakovanj.

Fani je bila delovna, poštena, skrbna in zvesta žena in mati ter zelo uslužna in tovariška pri vsakem delu. Nastala je velika praznina v našem društvu in je ne bomo pozabili. Udeleževala se je na kulturnem, političnem in družbenem področju. Bila je odlična igralka, organizatorica izletov Društva upokojencev Velike Lašče, dolgoletna blagajničarka in najboljša pevka našega pevskega zbora. Njen glas je bil kot zvonček, ki je do zadnjega razveseljeval poslušalce. Kadar je pela, je pozabila na vse težave. Petje – lepa pesem ji je bila najljubše razvedrilo. Njene prijazne, dobrotne oči, smehljajoč obraz in blagoveneč glas nam bo ostal za vedno v naših srcih.

Hvalni smo ji vsi člani društva, za vse kar nam je dobrega nudila, zato naj ji bo lahka zemlja domača – zemlja slovenska, saj je bila vedno zavedna Slovenka, požrtvovalna in nad vse močna v premagovanju nešteti težav in brikosti.

Naša Fani! – Hvala ti!

ANICA IVANC-JAKLIČ

Slovo od prijatelja

Pavle Žavcer-Matjaž je pred nekaj leti prišel med nas, v našo šolo, na naše prvo skupno srečanje. Takrat nas je navdušil za prve bralce in tekmovalce Gašperjeve bralne značke.

Pripovedoval nam je o svojem soborcu Karlu Prušniku-Gašperju – piscu knjige Gamsi na plazu. Segli smo po knjigi in v njej spoznali trpljenje, zatiranje in boj za obstoj Slovencev onstran Karavank.

Občudovali smo drobno Marjetko, borbo koroških partizanov in legendarnega borca – Matjaža. Vzljubili smo ga. S ponosom smo stali v vrsti z njim ob podelitvi pionirske, bronaste, srebrne in zlate Gašperjeve bralne značke ob dnevu mladosti. Tudi v prihodnje bomo na naši šoli zvesti bralci Gašperjeve bralne značke, a pogrešali bomo njegovo živo besedo.

Lepega sončnega dne letošnje jeseni, 5. novembra 1986, smo se poslovili na ljubljanskih Zalah od prijatelja naše šole, tov. Pavla Žavcerja-Matjaža.

Osnovna šola 7. maja
Dobrova pri Ljubljani
ALIČ MIHA, 8. a raz.
za bralce in mentorje
Gašperjeve bralne značke.

